

Η ανάπτυξη ζωής στη Γη δεν χρειάστηκε τη βοήθεια της Σελήνης

/ [Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#)

Η ιδέα για τον καταλυτικό ρόλο της Σελήνης στη δημιουργία ζωής στον πλανήτη μας διατυπώθηκε για πρώτη φορά τη δεκαετία του 1990 από τον Γάλλο αστρονόμο Ζακ Λακάρ.

Τη θεωρία πως δεν θα είχε αναπτυχθεί ζωή στη Γη, αν γύρω από τον πλανήτη μας δεν περιστρεφόταν η Σελήνη, αμφισβητεί νέα έρευνα Αμερικανών επιστημόνων από το Ερευνητικό Κέντρο Ames της NASA, το Πανεπιστήμιο του Αϊντάχο και το Επιστημονικό Ινστιτούτο Carnegie. Σύμφωνα με τους επιστήμονες, η Γη θα ήταν «φιλόξενη» στους έμβιους οργανισμούς, ακόμη κι αν δεν υπήρχε ο δορυφόρος της.

Η ιδέα για τον καταλυτικό ρόλο της Σελήνης στη δημιουργία ζωής στον πλανήτη μας διατυπώθηκε για πρώτη φορά τη δεκαετία του 1990 από τον Γάλλο αστρονόμο Ζακ Λακάρ.

«Τρέχοντας» προσομοιώσεις σε υπολογιστές, ο αστρονόμος κατέληξε στο συμπέρασμα πως, χάρις στη βαρυτική έλξη από το φεγγάρι, ο άξονας περιστροφής της Γης σχηματίζει σταθερή γωνία κλίσης ως προς την εκλειπτική.

Σε συνδυασμό με την περιφορά της Γης γύρω από τον Ήλιο, η γωνία αυτή, η οποία ονομάζεται λόξωση, είναι η αιτία της κυκλικής εναλλαγής των τεσσάρων εποχών.

Έτσι, σύμφωνα με τον Λακάρ, η ύπαρξη της Σελήνης ήταν η εγγύηση που οι εποχές να εναλλάσσονται με περιοδικότητα. Σε αντίθετη περίπτωση, υποστήριξε, η λόξωση θα είχε τέτοια διακύμανση που ο καιρός θα μεταβαλλόταν με εντελώς τυχαίο τρόπο, με συνέπεια το γήινο περιβάλλον να είναι αντίξοο σε κάθε λογής οργανισμό.

Ωστόσο, όπως είναι φυσικό, ο Λακάρ βασίσθηκε για τις προσομοιώσεις σε υπολογιστές εκείνης της εποχής, οι οποίοι είχαν λιγότερη ισχύ και μπορούσαν να επεξεργαστούν πολύ μικρότερο όγκο δεδομένων από τα σημερινά συστήματα.

Έτσι, μάλλον ήταν αναμενόμενο ότι, όταν οι Αμερικανοί επιστήμονες επιστράτευσαν ταχύτερα, σύγχρονα μηχανήματα, τροφοδοτώντας τα με ακόμη περισσότερα δεδομένα, βρήκαν διαφορετικά αποτελέσματα.

Έτσι, αυτή τη φορά, οι προσομοιώσεις έδειξαν πως ναι μεν η λόξωση δεν θα παρέμενε σταθερή, ωστόσο η διακύμανσή της δεν θα ξεπερνούσε τις 10 μοίρες, με συνέπεια η επίδραση στα κλιματικά μοτίβα να είναι περιορισμένη.

«Για να ελέγξουμε την αξιοπιστία του λογισμικού μας, το δοκιμάσαμε για την περίπτωση της λόξωσης του Άρη, βρίσκοντας παρόμοια αποτελέσματα με άλλες επιστημονικές έρευνες», αναφέρει στο *Astrobiology Magazine* της NASA ο Τζακ Λισάουερ από το Ερευνητικό Κέντρο Ames και μέλος της ομάδας.

«Όταν όμως το εφαρμόσαμε στη λόξωση της Γης, βρήκαμε πως οι διακυμάνσεις ήταν μικρότερες από τις αναμενόμενες – και σε καμία περίπτωση τόσο ακραίες, όσο είχαν υπολογισθεί παλιότερα».

Εκτός από την... αποκατάσταση της ιστορίας για το πώς αναπτύχθηκαν έμβια όντα στον πλανήτη μας, οι επιστήμονες υποστηρίζουν πως το συμπέρασμά τους επηρεάζει και την αναζήτηση ζωντανών οργανισμών σε πλανήτες πέρα από το ηλιακό μας σύστημα.

Κι αυτό γιατί δείχνει πως οι εξωπλανήτες δεν χρειάζονται απαραίτητα κάποιον φυσικό δορυφόρο στη γειτονιά του για να είναι «φιλικόι» στη δημιουργία ζωής.

Πηγή: naftemporiki.gr